

Misse Mary og Anne Pande

Det hele er så dumt! Og så er der dét med Joy. Åh Gud, bare Joy ikke skulle bo hos os. Og jeg er stadig 0 % videre med min to do-liste.

Kom nu, Misse. Kom nu, Misse!

To do-liste:

- ★ Få længere hår. *Forsøg 1: Har siddet med hoved nedad i 10 minutter hver dag. Det skulle få hår til at gro. Ikke sket noget endnu. Bliver bare svimmel. Øv! Forsøg 2: Masseret lun olie ind i håret to gange om ugen. Virker ikke! OG mit hår er nu fedtet og lugter af pomfritter.*
- ★ Få små fødder. *Umuligt!*
- ★ Få lille næse. *Også umuligt!*
- ★ Spole tiden tilbage, så jeg ikke gjorde

det, jeg gjorde til Storms fest. *Opfinde en tidsmaskine? Bede til Gud eller dronning Mary?*

- ★ Holde op med at bide negle. *Hold op med at bide negle! Bare hold op!*
- ★ Få ny telefon. *Plage. Eller smide den gamle i toilet. Ha ha.*
- ★ Tage med til Grys havefest uden at nogen siger, jeg er klam. *Et mirakel? Eller måske bede til Gud og Mary?*
- ★ Blive tilgivet af Anne! VIGTIGT! Skal tilgives af Anne! *Ved ikke :(*

Har skrevet til Anne 19 gange. Hun svarer ikke. Vi har ikke talt siden Storms fest for en uge siden.

Suk, jeg var en røv. Jeg vil gerne sige undskyld. SÅ gerne. Men det er ikke let. Hun er så sur på mig. Hun taler slet ikke til mig i skolen. Hun vendte ryggen til mig i Netto. Lod, som om jeg slet ikke var der. Jeg blev helt paf. Løb ud af butikken. Nu kan jeg ikke

stoppe med at skrive til hende. Og hun svarer ikke! Jeg bliver ked af det, bare af at tænke på det.

Dagen efter festen skrev jeg: '*Tale snart?*' Hun svarede ikke.

Så skrev jeg '*Hallo?*' Så dumt. Hvem skriver *Hallo?* Hun har sikkert grinet over det med Gry.

Nogle dage senere skrev jeg: '*Kom snart forbi! Min lillebror har spurgt efter dig.*' Crazy dumt. Det er jo mig, der spørger efter hende. Mod puden. Mod himlen.

Det er svært. Det med følelser. Pinligt at savne en, der ikke kan lide en mere. Jeg håber, hun stadig kan lide mig lidt.

Så begyndte jeg at sende sjove billeder. Fra et indisk menukort. Der var fuld af fejl. Der skulle stå *lind sovs*. Men der stod *led sovs*.

Jeg skrev: '*Ha ha led sovs.*' Hun svarede ikke.

I menuen skulle der stå *Mango Lassi*. Men der stod *Mango Lasse*.

Jeg skrev: *‘Ha ha Mango Lasse. Han lyder sjov.’* Hun svarede ikke.

I går skrev jeg: *‘Se lige den her!’* Det var et foto af en hund i ternet regntøj. Den slags Anne synes er sjovt. En grå hund i røde tern. Den havde en slags lille gråt skæg. Som en gammel mand.

Hun. Svarede. Ikke.

Jeg kan jo selv mærke, at jeg skriver for meget. Men jeg kan ikke lade værre. Stop mig nu!

Nu skriver jeg igen! Det er mine hænder, der gør det: *‘Husk, at dine flade, gule sko er hos mig. Hente snart :)?’*

Okay, det lyder så ret dumt. Flade, gule! Hmm. Jeg ændrer ‘flade gule’ til ‘flats’. Er det ikke det, man kalder sådan nogle flade, fine sko på engelsk? Det lyder ret sødt. Flats!

Hun svarer ikke. Hun svarer ikke. Hun svarer ikke!

‘Hente snart?’ Lød det lidt hårdt? Lidt surt? Det håber jeg ikke.

Jeg laver et gult hjerte. Gult som de flats.

Åh nej, også gult som misundelse. Er det ikke det, man siger om gul? Ups. Nu tror hun, at jeg tror, at hun er misundelig på Leo og mig.

Det var så dumt, det med Leo. Men jeg vil ikke tænke på det nu.

Jeg laver et rødt hjerte. Og så et blåt. Så er det bare en masse hjerter. Ikke noget med gul på den måde.

Jeg vil så gerne blive gode venner igen. Men nu er Gry og Anne de nye BFFs.

Anne ignorerer mig i skolen. Men jeg ser hende næsten hver dag. Gennem vinduet. Det er, fordi hun er hos Gry hele tiden. Og Grys hus ligger lige overfor vores. Jeg kan høre dem grine. Se dem i haven. Sidde og tale på vores sted. Nu er det dem, der står foran den gode busk. Filmer og tager fotos. Kind mod kind. Laver hjerter som øjne. Pink ører.

Gry har langt hår. Helt ned til taljen. Hun har en næse så lille som en knap. Og små fødder. Men værst af alt har hun Anne!

Jeg savner hende. Anne Pande. Det var mig og hende mod de andre. Anne Pande og Misse.

Ja, jeg bliver kaldt Misse. Mine forældre har ikke gjort det let for mig. Er døbt Maria. Det er der bare ingen, der siger.

Nogle gange kalder de mig Misse Mary. For Mary er Maria på engelsk. Og min far er engelsk. Og han synes, det er kært med Mary.

Da Anne og jeg var små, kaldte hun mig Bloody Mary, når vi legede pirater. Så sagde hun: "Aye aye, Bloody Mary!" Og det hang ved, da vi blev ældre. Særligt, når jeg gjorde noget sejt. Som da jeg skaffede billetter til en Taylor Swift-koncert. Så var hun sådan: "Wow! Bloody Mary!" For alle ville gerne med. Men det var kun Anne og mig fra klassen.

Og når jeg gjorde noget vildt sødt, sagde Anne: "Misse, marry me!"

Men altså, så jeg er 0 % videre med min to do-liste. (Især ked af det med Anne.)

Suk.

Og så er der det med Joy!

Joy skal bo på min storesøsters værelse. Mor er i lufthavnen for at hente hende nu. Joy er fars vens datter. Joy er kusine til Harry Styles! Joy skal øve sig på dansk. Hendes far er engelsk, og moren er dansk. Og nu skal hun bo hos os i ti dumme dage.

Har set fotos af hende. Joy har helt lige tænder og langt, lyst hår.

Joy har en hund, der ligner en hvid ulv. Den hedder Dream! Det gør den: Dream. Den har blå øjne. Ligesom Joy. Hun har sådan nogle øjne, der skinner som glas. Og Dream har øjne som glas. Elsk mig-øjne.

Joys hus er stort. Har en stor have. Så mange roser. En lille bænk, man kan sidde på. Det har jeg set på det foto, mor viste mig.

Joys forældre ligner en reklame – for sådan en ferie til Malta.

Joys lillebror ligner en prins. Blond og høj. Vores hus er lille og gråt.

Min hund hedder ikke Dream. Min hund

hedder Skrald! Min hund ligner ikke en hvid ulv. Min hund ligner et fedt eger.

Min lillebror hedder Tom. Han ligner ikke en prins. Han ligner en nisse. Har tykke kinder og en rød næse. Han er sær. Taler kun om Peter Plys. Om, at nogle er sure som Æslet. At andre er kloge som Uglen. Og det kan man jo kun forstå, hvis man kender Peter Plys. Og de andre dyr. Ellers virker det, som om han taler sort.

Min mor ligner ikke en reklame. Min mor ligner en skør sports-præst med tykke briller. Findes der sports-præster? Hun taler meget om tennis og Gud. Og alle de der historier. Fra Biblen.

Noas ark med alle dyrene.

Samson med det lange hår.

Gud og tennis. Gud og tennis. Det er hele hendes verden.

Vidste ikke, man kunne sige så meget om tennis. Men det kan min mor. Hun taler om den ene og den anden serv. Om, at nogle spiller fladt og hårdt? Andre blødt og kort?

Og brillerne. Hun bruger sygt tykke briller. Hendes øjne bliver så store. Ekstra store. De ser kæmpe ud.

Min far er bleg som papir, og han læser. Han er så vild med de kongelige, at det er pinligt! Har fotos af dem allesammen. De hænger i hele vores hus. Margrethe og Frederik, men også Mary <3.

Så jeg har ret meget at slås med, og nu er jeg så også uvenner med Anne og er blevet *hende den klamme*. Sådan hviskede de om mig efter Storms fest. Men jeg hørte dem godt.

Åh nej, nu kan jeg se mors bil. Jeg ser hen på Skrald. Den kan høre bilen. Den logrer.

Nu stiger Mor og Joy ud af bilen. Mor har de der crazy tykke briller på.

Joy er smuk. Har sååå pæn en rød kuffert. Der er frøer på. Det er vist guld! Guldfrøer.

De står lige udenfor. Mor og Joy.

Jeg kan høre nøglen i døren.

Skrald logrer vildt. Hele numsen bevæger sig.